CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

A. D. 1937 Nrus IV

ODEZWA

DO PRZEWIELEBNEGO DUCHOWIEŃSTWA I WSZYSTKICH WIERNYCH DIECEZJI TARNOWSKIEJ

Najmilsi w Chrystusie Panu!

Odzywamy się do Was w sprawie bardzo ważnej. Ustawa o składkach kościelnych z 17 marca 1932 nie weszła dotąd w życie, dawniejsze Komitety kościelne wobec tej nowej ustawy nie mogą działać — a fundusze, na utrzymanie kościoła, budynków kościelnych i plebańskich jak dawniej tak i teraz są konieczne. Zatem wskutek braku odpowiedniego rozporządzenia stało się, że nie ma kto łożyć na niezbędną i nie cierpiącą zwłoki naprawę kościoła, budynków kościelnych i plebańskich, a także składki ogniowe nie są płacone.

Niektórzy parafianie składają wprawdzie małe ofiary, ale inni oglądają się i wyczekują wydania rozporządzenia, któreby uregulowało i równomiernie rozłożyło ciężary na całą parafię.

W tym stanie rzeczy Ks. Proboszczowie są bezradni i zwracają się do Nas jako do Biskupa Diecezji byśmy stosownie do prawa kanonicznego zajęli się tą sprawą i wykonali przepisy kanonów 1182-1186.

Ale i dobrzy katolicy boleją nad tym, że nie ma odpowiedniego rozporządzenia. Boć przecież każdy to rozumie, że kult Boży wymaga kapłanów, świątyń i sprzętów kościelnych. Na to potrzeba nakładu środków materialnych, potrzeba ofiar; a że wszyscy parafianie korzystają ze świątyni, z posług duchownych, wszyscy są obowiązani w miarę możności dostarczać potrzebnej pomocy dla wykonania tych czynności świętych.

Jeżeli każdy stara się o swój dom w którym się urodził, w którym mieszka, który zostawi kiedyś swoim dzieciom w spad-

ku, to kościół ten dom Boży, w którym parafianin narodził się przez Chrzest św. dla życia nadprzyrodzonego, w którym uczestniczy we Mszy św. i w nabożeństwach, w którym przyjmuje Sakramenta św. i w którym kiedyś za Jego duszę wiecznie modlić się będą, to ten kościół, tak rozumieją dobrzy katolicy, winien być przedmiotem szczególnej troski wszystkich parafian, aby w nim było pięknie i godnie dla Majestatu Bożego.

Wszak Kościół parafialny jest domem Bożym, w którym mieszka Jezus Chrystus, jest także i domem dla parafian, bo tu się schodzą wszyscy na modlitwę. Z tym kościołem łączą się najserdeczniejsze wspomnienia życia kościelnego i parafialnego. Tu kapłan modli się za całą parafię, tu on rozdziela dary duchowne, tu uczy ludzi, wskazując drogę do nieba.

„Parafia jest rzeczywistą społecznością katolików, mającą w obrębie Kościoła Chrystusowego swoje organiczne życie, swój ustrój, swego pasterza, swoje cele i zadania, swoje prawa i czynności, swoje powiązania i odgraniczenia (Kard. Hlond „O życiu parafialnym").

Więc ta jedna rodzina, która ma wspólny kościół, musi dbać o ten dom Boży, a poczucie solidarności katolickiej i parafialnej powinno sprawić, aby wszyscy bez wyjątku, chociaż nie ma ustawowego państwowego nacisku, składali ofiary potrzebne na cele kościelne.

Wiadomo, że i poganie w odległej starożytności składali ofiary na budowę świątyń dla swoich bóstw.

A w Starym Zakonie Pan Bóg wyraźnie nakazał składanie danin na świątynię. Czytamy w księdze Wyjścia: „Odłączcie u was pierwiastki Panu: każdy dobrowolny i ochotnym sercem niech je ofiaruje Panu: złoto i srebro i miedź. I wyszedłszy wszystko zgromadzenie synów Izraelowych ofiarowali umysłem bardzo ochotnym i nabożnym pierwiastki Panu na czynienie roboty przybytku świadectwa. Cokolwiek na służbę i na szaty święte było potrzeba, mężowie z niewiastami dodali manele i nausznice, pierścienie i prawnice i wszystko naczynie złote na dary Pańskie jest odłożono". (Wyjścia XXV, 5, 20, 21, 22).

To też świątynia żydowska była najpiękniejsza i najokazalsza. Lecz była ona jedynie figurą i przypomnieniem naszych świątyń, w których mieszka rzeczywiście Jezus Chrystus. Jakaż więc dbałość i ofiarność powinna zaznaczać chrześcian, którzy w miejsce figur mają prawdę i rzeczywistość.

Także w Nowym Zakonie już w czasach Apostolskich składano daniny na potrzeby Kościoła. Popatrzcie zresztą na Wasz kościół, na kościoły sąsiednich parafii: wszystkie one wzrosły z ofiarności i składek parafialnych.

W wykonaniu więc Prawa Kanonicznego dla stworzenia stałej pomocy Rządcy parafii w administracji majątkiem kościelnym powołujemy Rady Kościelne w miejsce dawniejszych Komitetów Kościelnych. Ta Rada Kościelna złożona z osób godnych zaufania i odznaczających się wielką troską o dobro Kościoła, będzie mogła skutecznie spełniać swoje zadanie i obowiązki.

Wprawdzie czasy są ciężkie i warunki życia trudne, nie mniej jednak w trudnym położeniu znajdują się kościoły. Jeżeli Rady parafialne zaczną działać na podstawie wydanego przez Nas rozporządzenia, nikt nie odczuje ciężaru z powodu drobnych ofiar jakie Mu będą wyznaczone. A Pan Bóg wynagrodzi stokrotnie ten grosz złożony dla chwały i czci Jego Imienia. Jestem przekonany, że wszyscy diecezjanie bez wyjątku przyjmą to Nasze rozporządzenie z zadowoleniem, ulgą i przekonaniem, że stało się zadość gorącemu ich życzeniu i serdecznej trosce o dobro kościoła.

W tej myśli udzielamy wszystkim ze serca Arcypasterskiego Błogosławieństwa.

W Tarnowie, dnia 18 marca 1937.

† FRANCISZEK Biskup.

U w a g a : P. T. Księża Proboszczowie odczytają odezwę i rozporządzenie w najbliższą niedzielę, aby już od 1 kwietnia b. r. w całej Diecezji Rady Kościelne mogły rozpocząć działalność.

Rozporządzenie o Radach Kościelnych.

Art. I. Podstawy prawne Rady kościelnej.

§ 1. Obowiązek budowy, naprawy i utrzymania kościoła, budynków kościelnych i plebańskich i pokrywanie wydatków z tym złączonych spoczywa na parafii. (Kan. 1186 § 2).

§ 2. Dla wykonania tego obowiązku ustanawia się przy każdym kościele parafialnym Radę kościelną (Kan. 1183 § 1).

§ 3. Rada kościelna posiada osobowość prawną na podstawie art. XVI Konkordatu i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (Dz. M. Spr. z 15 maja 1926).

§ 4. Utworzenie Rady kościelnej w niczym nie przesądza Ustawy Państwowej o składkach na rzecz kościoła.

§ 5. Zarówno Rada kościelna, jak i Rządca Kościoła nie odpowiadają swoim prywatnym majątkiem za świadczenia i zobowiązania natury prawnej ciążące na parafii lub kościele.

Art. II. Skład Rady kościelnej.

§ 1. W skład Rady kościelnej wchodzą:

1) Proboszcz względnie administrator parafii jako przewodniczący;

2) Patron kościoła religii kat. Jeżeli ich jest kilku biorą udział przez delegata;

1) Członkowie mianowani przez Ordynariusza Diecezji na wniosek Ks. Proboszcza, który porozumie się co do kandydatów wprzód z parafianami.

§ 2. Członków z nominacji ma być najmniej czterech. Jeżeli do narafii należy więcej gromad, należy tak dobierać członków, by każda gromada miała swojego przedstawiciela w Radzie kościelnej.

§ 3. Członkami Rady kościelnej mogą być tylko wzorowi katolicy, cieszący się w parafii uznaniem i poważaniem, zawiadujący dobrze swoim majątkiem.

§ 4. Na członków Rady kościelnej nie mogą być powołani krewni Proboszcza miejscowego ani służba kościelna.

§ 5. Członkowie sprawują swoje obowiązki przez trzy lata Po upływie trzechlecia mogą być ponownie mianowani na dalsze trzechlecie.

§ 6. Jeżeli wskutek śmierci, rezygnacji, wykluczenia (§ 7) wakuje miejsce członka, przedstawia Rządca parafii nowego kandydata Ordynariuszowi Diecezji do zatwierdzenia. Mianowany członek Rady sprawuje obowiązki swe do najbliższego powołania nowej Rady kościelnej.

§ 7. Jeżeli członek Rady należycie zawiadomiony o posiedzeniu Rady nie zjawi się na trzech kolejno idących po sobie zebraniach Rady, a nieobecności nie usprawiedliwi, lub dopuści się uczynku, z powodu którego według Prawa kan. lub jednomyślnej uchwały innych członków Rady nie nadaje się do sprawowania obowiązków w Radzie kościelnej, przestaje być członkiem Rady.

§ 8. Członkowie Rady spełniają obowiązki bezinteresownie, powinni uważać sobie za zaszczyt, że mogą pomagać i dbać o należytą administrację mienia kościelnego.

§. 9. Przed objęciem urzędowania składają członkowie Rady oraz Patron kościoła w ręce Ks. Dziekana przysięgę (Kan. 1522) tej treści: „Ja.... powołany na członka Rady kościelnej przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że obowiązek członka Rady kościelnej w.... według mojej najlepszej woli dla Chwały Bożej sumiennie wykonam. Tak mi dopomóż Panie Boże Wszechmogący i Ta św. Jego Ewangelia”.

Art. III. Kompetencja Rady kościelnej jest następująca:

§ 1. Rada czuwa nad tym, by majątek kościelny i budynki plebańskie ich pieczy powierzone nie doznały szkody. (Kan. 1523).

§ 2. Pilnuje, by prawo kanoniczne i cywilne odnośnie do majątków kościelnych było zachowane.

§ 3. Układa roczny budżet, uchwala i zbiera fundusze na budowę budynków kościelnych i plebańskich, na ich utrzymanie, naprawę i asekurację, na zakupno cmentarza grzebalnego, tudzież na utrzymanie i zabezpieczenie służby kościelnej.

§ 4. Prowadzi księgi dochodów i wydatków.

§ 5. Korzystnie lokuje zebrane fundusze.

§ 6. Co roku robi zamknięcie rachunkowe.

§ 7. Rządca Kościoła jest obowiązany trzymać się uchwał Rady kościelnej.

§ 8. Wydzierżawienie, sprzedaż gruntów czy budynków kościelnych, ich przebudowa, może się odbyć tylko na podstawie uchwały Rady, która to uchwała wymaga jednak zatwierdzenia Kurii Biskupiej.

§ 9. Rządca kościoła powinien zasięgnąć zdania Rady kościelnej co do umów alienacji lub dzierżawy majątku beneficjalnego.

§ 10. Ks. Proboszcz przyjmuje i zwalnia z obowiązków służbę kościelną, zawiadamiając o tym Radę kościelną.

§ 11. Rada kościelna bierze czynny udział w zabezpieczeniu majątku kościelnego przy zmianie Rządcy parafii, jest także

obecną przy protokolarnym oddawaniu majątku beneficjalnego z głosem doradczym.

§ 12. Do uprawnień Rady nie należy:

1) Administracja majątku beneficjalnego, którym zarządza w myśl. kan. 1476 § 1 wyłącznie Proboszcz.

2) Nie należą także sprawy duszpasterskie, nabożeństwa kościelne, sposób i czas dzwonienia, utrzymanie porządku w kościele i na cmentarzu, sposób zbierania ofiar i składek w kościele i użycie ich na ozdobienie kościoła, czy potrzeby kultu religijnego, ławki w kościele, przedmioty i wewnętrzne urządzenie kościoła, księgi i dokumenty parafialne (kan. 1184).

§ 13. Stosownie do Statutu 243 § 2 składki zbierane na tace zapisze Rządca kościoła starannie w księdze dochodów i wydatków, a raz w roku przedłoży Radzie kościelnej do przeglądu a następnie ogólne zestawienie składek i ich użycie przedstawi z ambony wiernym.

Art. IV. Regulamin Rady kościelnej.

§ 1. Proboszcz względnie administrator parafii jest przewodniczącym Rady kościelnej, on zwołuje członków na posiedzenia, układa porządek obrad, reprezentuje Radę na zewnątrz, podpisuje sam wszelkie akty prawne i korespondencję.

§ 2. Rada kościelna nie może powziąć żadnej uchwały bez udziału Rządcy parafii.

§ 3. Przewodniczący zwołuje Radę kościelną przynajmniej raz na kwartał.

§ 4. Do ważności uchwał potrzebna obecność połowy członków Rady.

§ 5. Rok budżetowy trwa od 1 stycznia do 31 grudnia.

§ 6. Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7. Budżet na rok następny ustala się w marcu i ogłasza się w sposób dostępny dla parafii,

§ 8. Rada wybiera większością głosów z pośród siebie sekretarza i skarbnika.

§ 9. Sekretarz prowadzi księgę protokołów i księgę inwentarza majątku kościelnego.

§ 10. Skarbnik prowadzi 1) wykaz osób obowiązanych do daniny kościelnej, 2) księgę kasową.

§ 11. Do sporządzenia wykazów płatniczych i ustalenia dla każdego z nich wymiaru daniny kościelnej, może Rada powołać osobę biegłą w tych sprawach.

§ 12. Płatnicy wpłacać będą należytości kościelne za pomocą blankietów P. K. O., jeżeli Rada kościelna przystąpiła do obrotu czekowego P. K. O.

§ 13. Do zbierania składek w poszczególnych gromadach może Rada upoważnić osoby godne zaufania, które zebrane składki oddają skarbnikowi za pokwitowaniem.

§ 14. Pokwitowania odbioru za gotówkowe wpłaty mają być podwójnie wpisane (pod kalką), jedno otrzymuje wpłacający, drugie zatrzymuje skarbnik w kwitariuszu.

§ 15. Wszelkie wpłaty uskutecznia skarbnik jedynie na pisemne polecenie Przewodniczącego.

Art. V. Fundusze.

§ 1. Fundusze na cele określone art. III. § 3 powstają:

a) z dochodów zakładowego majątku kościoła, z fundacyj na ten cel istniejących,

b) z zapisów pobożnych,

c) z dobrowolnych datków,

d) ze składek uchwalonych przez Radę i rozłożonych na parafian.

§ 2. O wysokości zebrać się mającej sumy i o jej repartycji na parafian decyduje ustalony budżet na każdy rok.

§ 3. Jażeli zajdzie wydatek nadzwyczajny n. p. budowa kościoła albo plebanii, czy remont tychże budynków, wymiar potrzebnej sumy powinien być tak rozłożony na odpowiedni okres czasu, by parafianie nie byli nadmiernie obciążeni składkami.

§ 4. Składka winna być oznaczona w formie procentowego dodatku do podstawy obliczenia, ustalonej dla należytości państwowych.

§ 5. Za podstawę więc obliczenia składek będzie brany:

1) państwowy podatek grnntowy,

2) państwowy podatek od nieruchomości,

3) państwowy podatek przemysłowy,

4) Urzędnicy płacą procent od poborów.

§ 6. Składki te wpłacają również ci, którzy chociaż nie mieszkają w okręgu parafii, ale posiadają w niej nieruchomości, albo przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe.

§ 7. Jeżeli wpływy z wpłaconych kwot pokryły wydatki w roku budżetowym, a powstała nadwyżka, przenosi się ją na rok następny.

§ 8. Księża Proboszczowie obowiązani są na równi z innymi do składek. Naprawy w domu plebańskim i budynkach go-

spodarczych, plebańskich, których wydatek nie przekracza rocznie kwoty zł. 50, winni pokrywać Księża Proboszczowie z własnych funduszów. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy budynków folwarcznych plebańskich.

§ 9. Skarbnikowi nie wolno u siebie przechowywać gotówki kościelnej, ale musi ją przekazywać na konto Rady kościelnej w P. K. O.

§ 10. Jeżeli się przewiduje, że zebrana gotówka ulokowana w P. K. O. nie będzie użyta w przeciągu najbliższych dwóch miesięcy, należy ją przenieść do Kom. Kasy Oszczędności, lub do Kasy Stefczyka, a to celem uzyskania odsetek.

§ 10. Przekazy do P. K. O. — tudzież wypowiedzenia gotówki w Kasach podpisuje przewodniczący i skarbnik.

Art. VI. Nadzór.

§ 1. Z końcem roku budżetowego powoła Rada trzy osoby biegłe w rachunkach z poza Rady do przeprowadzenia szkontrum.

§ 2. Zestawienie roczne rachunków (kan. 1523) i budżet na rok następny przedkłada Rada do zatwierdzenia Kurii Biskupiej, a zarazem podaje do wiadomości całej parafii w sposób jaki uzna za wystarczający.

§ 3. Urząd Dziekański ma prawo i obowiązek wglądu w czynności Rady kościelnej, w księgi protokołu i księgi kasowe, ilekroć uzna to za potrzebne, obowiązkowo zaś w czasie wizytacji dziekańskiej przegląda je, podpisuje i przesyła odpowiednie sprawozdanie Kurii Biskupiej.

Art. VII. Obowiązki parafian.

§ 1. Parafianie mają obowiązek uświęcony odwiecznym zwyczajem i przykładem przodków i nałożony na nich prawem kanonicznym składać w przepisanym czasie wyznaczoną im składkę kościelną. Powinni to uczynić dla Chwały Bożej w imię solidarności parafialnej i dlatego, że korzystają z kościoła i usług służby kościelnej.

§ 2. Nie płacących upomni Rada kościelna pisemnie i wezwie ich do spełnienia tego obowiązku.

§ 3. Gdy parafianin odmówił bez słusznego powodu wypełnienia swego obowiązku, uważany będzie za człowieka niedbałego o Chwałę Bożą i wyłamującego się z pod wspólnoty życia parafialnego.

Art. VIII.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Zmiany w Duchowieństwie.

Najprzewielebniejszy Ks. Prałat Dr Stanisław Bulanda zamianowany Oficjałem Sądu Diecezjalnego Tarnowskiego.

Promotorem sprawiedliwości Ks. Prałat Roman Sitko.

Egzaminatorem Prosynodalnym Ks. Prał. Dr Michał Rec.

Obrońcą węzła małżeńskiego Ks. Dr Jan Caliński.

Ks. Prałat Dr Stanczykiewicz przeszedł na emeryturę, miejsce jego zajmuje Ks. Dr Józef Młodochowski jako profesor Teologii past. i homiletyki.

Odznaczeni.

Rokietą i Mantoletem: Ks. Karol Dobrzański prob. w Rzochowie, Ks. Wojciech Bukowiec prob. w Siedliskach-Bogusz, Ks. Jan Jarosz prob. w Kamionnej, Ks. Bogumił Stawarz prob. w Przyszowej, Ks. Jan Wszołek prob. w Szerzynach, Ks. Jan Starzak prob. w Jodłowej.

Exp. Canonicali: Ks. Władysław Strzępek, Ks. Walenty Klimek, Ks. Leon Pyzikiewicz, Ks. Wojciech Białas i Ks. Mieczysław Trojnacki proboszcz w Gromniku.

Suspensus a divinis na podstawie kan. 2399, Ks. Jan Zaucha.

Wizytacja kanoniczna

J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza Franciszka Lisowskiego.

Luszowice (dekanat dąbrowski) 13 maja (przyjazd 12 maja o godz. 16).

Dekanat łącki: 1. Kamienica 18 i 19 maja (przyjazd 17 maja o godz. 16); 2. Ochotnica Górna 20 maja; 3. Ochotnica Dolna 21 maja; 4. Szczawnica 2 czerwca (przyjazd 1 czerwca o godz. 16); 5. Sromowce 3 czerwca (przyjazd 3 czerwca o godz. 7 rano); 6. Krościenko 4 czerwca; 7. Grywałd 5 czerwca; 8. Młynczyska 8 czerwca (przyjazd 7 czerwca o godzinie 16); 9. Łukowica 9 czerwca; 10. Czarny Potok 10 czerwca; 11. Jazowsko 16 i 17 czerwca (przyjazd 15 czerwca o godz. 16); 12. Tylmanowa 18 czerwca; 13. Łącko 19 i 20 czerwca.

Wizytacji parafii Jodłowa dokona J. E. Ks. Biskup Sufragan w dniach 24, 25 i 26 maja (przyjazd dnia 23 maja o godz. 16).

Ofiary na związek „Caritas".

Przypominamy Rządcom parafii rozporządzenie nasze z I Nru „Currendy", że kto korzysta z dyspenzy od postu, a nie odmawia przepisanych modlitw — ma złożyć ofiarę na związek „Ca-

ritas" diecezji tarnowskiej. Zebrane te ofiary należy przesłać przekazem pocztowym pod adresem: **Sekretariat związku „Caritas" — Tarnów, pl. Katedralny 6.**

Od tego rozporządzenia nie zwalniamy żadnej parafii.

Zawiadomienie.

Kuria Biskupia ogłasza niniejszym, że J. E. Ks. Biskup zezwolił w dniu 5 kwietnia t. j. Święto Patronalne K. S. K. na wystawienie Najśw. Sakramentu w monstrancji według przyjętych zwyczajów.

Imperata „pro infirmo Pontifice", jak również i „3 Zdrowaś Mario" w tej intencji przestają obowiązywać. Obowiązują nanowo dawniej nakazane imperaty.

Przypomnienie.

Pomimo dość długiego terminu jaki upłynął od zamknięcia rachunków za rok ubiegły, wiele parafii nie nadesłało jeszcze składek nakazanych przez Kurię Biskupią, a wyszczególnionych w Directorium Officii Divini str. 30.

Ponieważ przedstawiciele instytucyj, dla których te składki są przeznaczone, upominają się o nie — dlatego przypominamy obowiązek bezzwłocznego przesłania tychże do Kurii Biskupiej, względnie do odnośnych instytucyj.

Komunikaty.

Podajemy do wiadomości i polecamy P. T. Duchowieństwu Diecezjalnemu następujące komunikaty „Instytutu Różańcowego" (Toruń, Rybaki 59, telefon 26-49):

„Informator Różańcowy" Nr 1 z 1937 r.

Kwartalnik religijno-społeczny.

Wydawnictwo Instytutu Różańcowego, Toruń, Rybaki 59.

Wyszedł z druku nowy numer „Informatora Różańcowego" Nr 1 z 1937 r.

Numer ten, obok artykułów religijnych, zawiera bogatą treść o charakterze społecznym.

Na specjalną uwagę zasługuje obszernie omówiony problem rozsprzedaży dewocjonaliów, oraz obsłużenia wszystkich parafij

czasopismami i wydawnictwami katolickimi w oparciu o kioski parafialne.

Numer ten „Informatora Różańcowego” zasługuje całkowicie na to, aby zwrócić na niego specjalną uwagę.

Kiosk w każdej parafii.

Zdajemy sobie sprawę, co znaczyłoby pokrycie całej Polski siecią punktów odległych od siebie, co kilka kilometrów, rozprowadzających czasopisma i wydawnictwa katolickie do najbardziej odległych zakątków kraju.

Tą wielką akcję podjął Instytut Różańcowy w Toruniu.

Zagadnienie to Instytut Różańcowy przewiduje rozwiązać przez **kioski parafialne,** które będą równocześnie **punktami sprzedaży dewocjonaliów** dla każdej parafii.

Instytut Różańcowy idzie tak daleko w podjętej przez siebie akcji, że nadsyłać będzie na zamówienie **gotowy kiosk do każdej parafii,** na dogodnych warunkach.

Kiosk ten zostanie zaopatrzony na warunkach komisowych w wydawnictwa i dewocjonalia.

Sprawa jest wprowadzona na dobre tory.

Trzebaby tylko życzyć, aby myśl tę podchwycili, poparli i ułatwili jej realizację wszyscy, którym dobro społeczne, dobro sprawy Bożej leży na sercu.

Sprawa ta jest wyczerpująco omówiona na łamach „Informatora Różańcowego” Nr 1 z 1937 r.

Nowa placówka zaopatrywania wiernych w dewocjonalia.

Instytut Różańcowy zorganizował w Toruniu **hurtowny skład dewocjonaliów,** jako pewne, właściwe i katolickie źródło nabywania przedmiotów kultu religijnego.

Na razie Instytut posiada na składzie: różańce, medaliki, obrazki, krzyżyki, koronki i książeczki do nabożeństwa.

W przyszłości przewiduje zaprowadzenie obrazów, figur świętych i t. p.

Na życzenie Instytut będzie zaopatrywał w dewocjonalia poszczególne parafie, kioski parafialne i kramy odpustowe.

Zamówienia listowne należy kierować pod adres: **Instytut Różańcowy, Toruń — Rybaki 59.**

Uwadze i poparciu Wielebnych Księży polecamy skład dewocjonaliów Instytutu Różańcowego w Toruniu. — Słuszną bowiem jest rzeczą, aby tak pożyteczna placówka znalazła gorące poparcie w sferach Wielebnego Duchowieństwa.

Wydawnictwa.

W poprzednim numerze podaliśmy, że wyszła książka p. t. **„Niedzielna Siejba“** Ks. Weryńskiego. Książkę powyższą można otrzymać **tylko** w księgarniach, względnie wprost u wydawczyń S. S. Sercanek na Karczówce, p. Kielce.

Ks. Weryński **„Niezgłębiona przepaść“,** Wilno 1937.

Kto prześle ofiarę na budowę kościoła Matki Boski Zwycięzkiej w Wilnie, otrzyma tę książeczkę o N. M. P., zawierającą Mariologię w skrócie.

Ofiary należy kierować pod adresem: O. Rektor Fr. Świątek C. SS. R. **Wilno,** Zarzecze 13, m. 3. — Konto P. K. O. **700.078.**

Nowe książki pióra Ks. Błażeja Łaciaka polecamy Duchowieństwu i dla czyteln parafialnych:

1) Kazania o pięciu przykazaniach kościelnych . . . 5·50 zł
2) Pompei, zamarłe miasto . . . . 1·60 zł
3) Paweł Apostoł . . . . 1·30 zł
4) Wojna żydowska przeciw Rzymianom i zburz. Jerozolimy 1·10 zł
5) Podróż do Ziemi św. . . . . 1·10 zł

Ceny rozumieją się już z przesyłką — płatne czekiem.

Kazania nadają się zarówno dla użytku Kapłanów, jak i dla czyteln, gdyż są pisane przystępnym stylem i urozmaicone są przykładami.

Ks. Dr. Aleksander Plater-Zyberk „Nauka o charakterze sakramentalnym według św. Tomasza z Akwinu“. Studium teologiczne, które może oddać wielkie usługi przy wykładzie katechizmu w szkole i na ambonie.

Tarnów, dnia 20 marca 1937.

Ks. Dr Ignacy Dziedziak ***† FRANCISZEK, Bp***
kanclerz.

Nakładem Kleru Diecezjalnego. Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.